

tror ikke, denne Sag kan afgøres ved, at tilfældige Kommissioner, tilfældige Udvalg, om man vil, for mindre Dele af Landet tager denne Sag op; vi mener, at Opgaven maa løses samlet for hele Landet. Det er vor Overbevisning, at Opgavens rigtige Løsning er af ganske overordentlig Betydning, men tillige meget vanskelig. Det bliver i Virkeligheden noget i Retning af en Matrikulering, og vi ved jo, at da man i sin Tid indførte en saadan, var det et ganske overordentlig stort Arbejde, der blev gjort. Vi tror, at noget lignende bliver nødvendigt, naar der skal fremskaffes en fornuftig Jordskyld, og skønt vi i og for sig ikke er forslugne efter Kommissioner, tror vi dog, at det ogsaa i dette Tilfælde vilde være ønskeligt, at der blev nedsat en Kommission til at forberede Spørgsmaalets rigtige Løsning.

Jeg kommer saa til den midlertidige Indkomstskat til Staten; Lovforslaget omfatter Merindkomstskat og Tillægsskat. Tillægsskatten har vi intet væsentligt at erindre imod, da Lovforslaget praktisk talt er ganske lig den Lov, der gælder for indeværende Skatteaar. Med Hensyn til Merindkomstskatten havde vi jo i Fjor haabet, at denne ikke skulde komme mere og den højtærede Finansminister nærrede formentlig det samme Haab. Det maa imidlertid erkendes, at Statens Pengeforbrug siden er vokset meget betydeligt, f. Eks. paa Grund af Dyrtidstillægene, ligesom det selv i bedste Fald maa antages, at der ogsaa i Skatteaaret 1919—20 vil medgaa store Beløb til Dyrtidsforanstaltninger. Da det konservative Folkeparti ikke modsætter sig rimelige Udgifter af denne Art, men tværtimod stemmer for dem, er vi selvfølgelig ogsaa villige til at bevilge Pengene til disse Loves Gennemførelse, og under disse Forhold mener ogsaa vi, at man maa ty til Anvendelse af den her foreliggende Lovs meget kraftige Skattebestemmelser, selv om disse efter vor Mening utvivlsomt skaber store Uligheder i Beskatningen. Det kan ogsaa med en vis Ret siges, at der er noget uretfærdigt i, at en Mand, som for første Gang har Krigsindtægt i Aaret 1918, ikke skal svare Krigsskat, medens de Borgere, som har haft Krigsindtægt i Aarene 1914—15—16, allerede har betalt Krigsskat i 3 Aar. En Gang maa man jo imidlertid bort fra denne Beskatningsform, og det forekommer derfor os, at man bør stræbe efter — i dette Forhold som i al Almindelighed — at gøre Overgangene uden alt for store

Spring. Det synes mit Parti naturligt at fortsætte i det af Regeringen i Fjor foreslaaede og senere fulgte Spor, nemlig at de Aar, som maa lægges til Grund ved Erdragene, forøges med 1, saaledes at ogsaa Skatteaaret 1916—17 medtages. Naar det af den ærede Ordfører for Venstre (N. Neergaard) i Gaar blev sagt, at ved den Forandring, som skete i Fjor, fik man indført, at man ved at tage 1915—16 med blandt de Aar, der maatte lægges til Grund for Beregningen, fik et helt Krigsjaar med, saa er dette ikke rigtigt; i den gældende Lov staar der Aaret 1915—16, men Skatteaaret 1915—16 er bygget paa Indtægter, som man har haft i 1914. Altsaa, kan man ikke sige, at man efter de nugældende Bestemmelser har Ret til at benytte et helt Krigsjaar til Sammenligningen, og vi mener, at det burde man kunne, men for at man skal kunne det, maatte man altsaa nu tage et Aar mere. I den udenlandske Skattelovgivning paa dette Omraade mener jeg ogsaa at vide, at man følger det angivne Princip, og jeg haaber, at den højtærede Finansminister ikke vil stille sig uvillig overfor dette Ønske. I og for sig mener vi ligesom hidtil, at det er urimeligt, at den betalte Merindkomstskat ikke maa fradrages i det kommende Aars Indtægt, og henstiller til fornyet Overvejelse, om ikke dette burde være tilfældigt.

Tilbage har jeg endnu Forslaget om midlertidig Ændring i og Tillæg til Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten. Dette Lovforslag har foruden Almindelige Bestemmelser 3 Afdelinger. Den første Afdeling omfattende Tillægsskat paa Formue er i Princippet ikke ny, men dels er Satserne jo satte meget op, dels skal den svares ogsaa af dem, der svarer Merindkomstskat, selv om denne er højere end Tillægsskatten af det samme Beløb og denne Skat tilsammen. Dette er altsaa noget nyt. Det sidste betyder jo Forhøjelse af Skatten for dem, der svarer Merindkomstskat og da denne Skat i Forvejen er meget høj, synes det mit Parti betænkeligt at gaa med dertil. Hvad angaar Satserne, kan det jo ikke nægtes, at de betyder en væsentlig Forhøjelse. Det er mig bekendt, at der findes Folk med store Formuer, kan man sige, som er saadan stillede paa Grund af, at de ikke har villet udnytte Krigskonjunkturerne, at deres Indtægter ingenlunde er over 4 pCt. af deres Formue. Saadanne Folk vil i flere Tilfælde i Formueskat alene komme til at svare $\frac{1}{4}$